

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **Ústecké šrouby, z. s.**, IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
sídlem Na Výsledku I 1523/3, 140 00 Praha 4,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí
a zemědělství**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2723/ZPZ/2017/ODP-450,
JID: 194284/2017/KUUK,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2723/ZPZ/2017/ODP-450, JID: 194284/2017/KUUK, a rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru výstavby a životního prostředí, ze dne 19. 4. 2017, č. j. MD/1569/VŽP/246/17/Dd-r, se pro vady řízení **zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2723/ZPZ/2017/ODP-450, JID: 194284/2017/KUUK, kterým bylo zamítnuto jeho Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru výstavby a životního prostředí, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 19. 4. 2017, č. j. MD/1569/VŽP/246/17/Dd-r, kterým bylo na žádost M. Š. (dále jen „žadatel“) povoleno pokácení 1 kusu javoru rostoucího na pozemkové parcele č. „X“ v k. ú. „X“.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že v řízení nebyl náležitě zjištěn skutečný stav věci ani dostatečně vyhodnocen estetický a funkční význam dřevin, nebyl doložen důležitý důvod ke kácení, v důsledku čehož nebylo provedeno vážení zájmů ani nebyla uložena náhradní výsadba. Dále namítal, že mu nebylo umožněno seznámit se s podklady řízení před vydáním rozhodnutí. Žalobce rovněž uvedl, že žalovaný následně bez provedení ohledání v žalobou napadeném rozhodnutí vyhodnotil z obsahu spisového materiálu jak důležitý důvod ke kácení, tak i estetický a funkční význam dřeviny. Žalobce trval na tom, že nebyla dodržena zásada materiální pravdy a spis je neúplný. Dále uvedl, že nebyly zjištěny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu – zvláště chráněných druhů živočichů.
3. V doplnění žaloby ze dne 28. 3. 2018 žalobce uvedl, že za závažné důvody pro kácení dřevin lze považovat skutečnosti, které nelze účinně eliminovat přiměřenými a obvykle dostupnými prostředky nebo postupy jinak než pokácením dřeviny. Jediným důvodem ke kácení dané dřeviny dle žalobce byla prasklina na zdi garáže. Žalobce trval na tom, že ze skutkového stavu nelze dojít k závěru, že je prasklina na zdi garáže způsobena přítomností stromu. Dle žalobce se strom na stavu garáže podílí zanedbatelně, případně vůbec. Město Duchcov je postaveno na bažině a je zde typická zvýšená hladina spodní vody spojená s podmáčením podloží. Důsledkem toho může být nerovnoměrné sedání zdiva vedoucí ke vzniku trhlin. Působení tohoto vlivu v daném případě dokládá stav ostatních garáží. Praskání zdiva a vypadávání cihel je dle žalobce pozorovatelné i na druhé straně garážového komplexu, kde jsou v blízkosti pouze keře. Naopak vzdálenější garáže jsou bez prasklin, ačkoliv se nachází v bezprostřední blízkosti stromů. Žalobce poukázal na to, že žádná z uvedených skutečností není zaznamenána v záznamu o místním šetření, ačkoli jsou dle žalobce pro posouzení věci podstatné. Poukázal rovněž na skutečnost, že garáž, za kterou se strom nachází, má ucpaný větrací otvor, což může vliv podmáčeného podloží zvyšovat působením vlhkosti. Dále poukázal na skutečnost, že z fotografií ve správním spisu zevnitř garáže se zdá, že je na stěnách plíseň, což by odpovídalo vyšší vlhkosti. Dle žalobce správní orgány rezignovaly na dodržení zásady materiální pravdy. Trval na tom, že nelze argumentovat nákladností případného posudku, neboť dle žalobce pokácením předmětného stromu vznikne ekologická újma ve výši 50 až 60 tisíc korun. Náklady na vypracování případného posudku jsou nepochybně nižší.
4. Žalobce rovněž poukázal na skutečnost, že správní orgán prvního stupně vůbec neurčil, o jaký druh javoru se v daném případě jedná. Žalovaný pak bez dalšího uvádí, že se jedná o javor mlč. Žalobce trval na tom, že některé druhy javoru svými kořeny konstrukce nepoškozuji.
5. Žalobce dále konstatoval, že i v případě, že by se zjistilo, že kořen daného stromu skutečně ovlivňuje stavbu, bylo namístě zkoumat, zda vliv stromu nelze účinně eliminovat jinými přiměřenými prostředky než pokácením. Takovým prostředkem by mohla být rekonstrukce garáže, ke které stejně musí dojít. Úvaha správních orgánů by dle žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

měla směřovat k reálným alternativám, zda oprava garáže nepovede bez dalšího k eliminaci vlivů růstu stromu, případně zda by realizace stavebních opatření v rámci opravy představovala přiměřený a obvykle dostupný prostředek.

6. Dále žalobce trval na tom, že nezbytnou součástí rozhodnutí o povolení kácení je vyhodnocení estetického a funkčního významu dřeviny a následné vážení zájmů na jejím pokácení se zájmy na jejím zachování. Dle žalobce se správní orgán prvního stupně vyjádřil pouze v tom směru, že sadovnická hodnota stromu je podprůměrná, ale vyhodnocení estetického a funkčního významu se vůbec nevěnoval. Žalovaný pak bez provedení dalšího dokazování dospěl ke skutkovým závěrům, které správní orgán prvního stupně neučinil. Žalovaný vycházel pouze z fotografií ve spise, přičemž zjištěné skutečnosti vůbec nebyly při místním šetření zjištěny. Ani žalovaný však nezvážil u daného stromu funkci biologickou, ekologickou a meliorační.
7. Žalobce rovněž poukázal na to, že v rozsoše daného stromu jsou patrné výletové otvory dřevokazného hmyzu. Strom tak poskytuje refugium živočichům, kteří mohou být zvláště chráněni. V takovém případě by byla dle žalobce pro pokácení stromu nutná výjimka dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“). Rovněž poukázal na možnost, že strom zpevňuje podloží a v důsledku jeho pokácení může dojít k dalším škodám na majetku. S ohledem na to, že správní orgány neuvážily všechny výše uvedené skutečnosti, nemohly dle žalobce provádět vážení zájmů ani uložit přiměřenou a přezkoumatelnou kompenzaci způsobené ekologické újmy ve formě náhradní výsadby.
8. S odkazem na odbornou literaturu a metodické instrukce Ministerstva životního prostředí žalobce trval na tom, že dospěje-li správní orgán v rámci své úvahy k závěru, že kácením dřevin dojde k ekologické újmě, musí uložit náhradní výsadbu. V daném případě dle žalobce oba správní orgány připouštějí, že pokácením dřeviny vznikne ekologická újma, a to i přes nedostatečné vyhodnocení estetického a funkčního významu dřeviny. Dle žalobce ze správních rozhodnutí není zřejmé, proč nebylo přistoupeno k uložení kompenzace za tuto ekologickou újmu. Trval na tom, že náhradní výsadba nemusí být uložena na zcela totožném místě, jako je místo kácení. Žalobce ve svém odvolání navrhl velmi blízký prostor, ve kterém by bylo možno náhradní výsadbou kompenzovat vzniklou ekologickou újmu. Žalobce poukázal na skutečnost, že jiné orgány (Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky) v obdobných případech náhradní výsadbu ukládají. Postupem žalovaného by tak docházelo nedůvodným rozdílům.
9. Dále žalobce namítal, že správní spis v dané věci je nekompletní. Žalovaný uvádí, že se žalobce nařízeného ústního jednání bez uvedení důvodů nezúčastnil, ovšem žalobce zaslal prostřednictvím systému datových schránek správnímu orgánu prvního stupně dne 29. 3. 2017 písemnou omluvu z nařízeného jednání z důvodu kolize jednání s ohledáním prováděným Městským úřadem Ústěk, které se týkalo většího množství stromů. Tato omluva není založena ve správním spise.
10. Další podstatnou vadu řízení spatřoval žalobce ve skutečnosti, že mu nebylo umožněno v rozporu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

11. Žalovaný k námitce týkající se nedostatku důvodů pro kácení uvedl, že s ohledem na vzdálenost předmětné dřeviny od stěny garáže lze považovat destrukční vliv kořenů za nanejvýš pravděpodobný a věc je rovněž třeba posuzovat z pohledu předběžné opatrnosti. Dále uvedl, že žalobce v rámci správního řízení nevznnesl požadavek na vyhotovení znaleckého posudku týkajícího se této věci. Žalovaný pak vypracování posudku nepovažoval za potřebné a účelné. Správní orgány v rámci správního řízení poukazovaly na skutečnost, že s ohledem na lokalizaci stromu, jeho druh a věk lze i nadále očekávat další růst kořenového systému, a tedy i růst destrukčního tlaku na přilehlou nemovitost. Oprava budovy by tak byla pouze dočasným řešením.
12. K absenci vyhodnocení estetického a funkčního významu žalovaný uvedl, že v prvostupňovém rozhodnutí byl závěr o nízkém estetickém a funkčním významu dřeviny implicitně obsažen a byl podpořen fotodokumentací obsaženou ve spisu. Dle žalovaného pak bylo v žalobou napadeném rozhodnutí toto zdůvodnění dále rozvedeno. V tomto směru odkázal na stranu 4 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný trval na tom, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že s ohledem na zjištěné skutečnosti, prostředí, velikost a charakter předmětné dřeviny neexistuje důvodný předpoklad, že by výlučně na tohoto jedince byly vázány jakékoli zvláště chráněné druhy saproxylického hmyzu. Za tohoto stavu dle žalovaného není nutné, aby odůvodnění výslovně konstatovalo, že zvláště chráněné druhy živočichů nebudou kácením dotčeny. Žalovaný dále konstatoval, že funkční význam dřeviny značně degraduje a naopak zásadním způsobem přispívá k závažnosti i naléhavosti důvodů kácení značně snížená provozní bezpečnost daného stromu. Z fotodokumentace vyplývá, že v místě větvení kmene se nachází dutina, ve které lze důvodně předpokládat počínající hnilobný proces a s ohledem na pozorované tlakové větvení a lokalizaci stromu u cesty je možné strom shledat z hlediska provozní bezpečnosti jako rizikový. Nové projednání věci před první instancí za účelem doplnění odůvodnění by dle žalovaného nebylo v souladu se zásadou hospodárnosti řízení.
13. K námitce týkající se absence kvantifikace ekologické újmy a neuložení náhradní výsadby k její kompenzaci žalovaný uvedl, že žalobcem odhadnutá hodnota ekologické újmy je zcela spekulativní, neboť není zřejmé, jakým způsobem k hodnotám o výšce stromu, nasazení koruny, průměru koruny a fyziologickém stavu dřeviny dospěl. Žalovaný trval na tom, že míra vzniklé ekologické újmy je v žalobou napadeném rozhodnutí vyhodnocena, stejně jako je tam i dostatečně odůvodněna skutečnost, proč není v tomto konkrétním případě třeba náhradní výsadbu ukládat. Žalovaný se neztotožňuje s názorem žalobce, že v případě, že vznikne ekologická újma, musí být náhradní výsadba uložena. Uložení, či neuložení náhradní výsadby by mělo být v každém konkrétním případě odůvodněno mírou vzniklé ekologické újmy, ale i potřebou a účelností její kompenzace v konkrétních podmínkách na základě relevantních okolností. Žalovaný trval na tom, že v tomto směru se dostatečně s danou otázkou vypořádal a dospěl k závěru, že v daném případě bude ekologická újma zanedbatelná a její kompenzace uložení náhradní výsadby se nejeví jako účelná. Žalovaný rovněž považuje v daném případě ukládání náhradní výsadby mimo lokalitu dotčenou kácením za zbytečné a těžko odůvodnitelné.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

14. K námitce týkající se porušení práva žalobce tím, že mu nebyla dána možnost seznámit se s obsahem správního spisu před vydáním rozhodnutí, žalovaný uvedl, že toto pochybení nepovažuje za pochybení, které by odůvodňovalo vrácení věci v rámci odvolacího řízení zpět správnímu orgánu prvního stupně. Tato vada řízení dle žalovaného žalobce neomezila v rozsahu, který by mohl výsledek řízení při eventuálním novém projednání věci nějak ovlivnit. Žalovaný důrazně vytkl vady řízení správnímu orgánu prvního stupně v žalobou napadeném rozhodnutí, a lze tedy očekávat, že se správní orgán prvního stupně těchto pochybení do budoucna vyvaruje. Dále žalovaný konstatoval, že žalobcova omluva z jednání není součástí správního spisu. Tato skutečnost je poprvé zmíněna až v podané žalobě. Obecně žalovaný konstatoval, že je věcí žalobce jakožto spolku, který se souběžně o své vůli účastní řady správních řízení, aby zajistil účast na úkonech, kterých se chce účastnit.

Posouzení věci soudem

15. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
16. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
17. Před vlastním vypořádáním jednotlivých žalobních bodů soud připomíná, že soudní řízení je ve správním soudnictví ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 71 odst. 2 třetí větě s. ř. s., podle které může žalobce rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Soud se proto může věcně zabývat jen těmi žalobními body, které byly uplatněny ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s.), tj. v projednávané věci do pátku 16. 2. 2018, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 16. 12. 2017. Projednání později uplatněných žalobních bodů by znamenalo nepřípustné porušení principu koncentrace řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69, dostupný na www.nssoud.cz). Z těchto důvodů soud přezkoumal doplnění žaloby ze dne 28. 3. 2018 ve vztahu k uplatněným žalobním bodům ze dne 16. 2. 2018 a zjistil, že v tomto doplnění žalobce pouze konkretizoval námitky uplatněné již ve včasné podané žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18. Žalobce primárně namítal nedostatečné vyhodnocení otázky existence závažného důvodu pro pokácení dané dřeviny. Důvodem uvedeným v žádosti o kácení je, že předmětný strom narušuje základy garáže – je patrná prasklina na zdi od základů ke střeše. Relativní blízkost stromu od garáže i existenci prasklin potvrdilo i ohledání na místě samém. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí dále uvedl, že vzhledem ke vzdálenosti stromu od garáže je destrukční vliv jeho kořenů nanejvýš pravděpodobný. Žalovaný dále uvedl, že je nutné v takovém případě posuzovat věc z pohledu předběžné opatrnosti. Konstatoval, že mu také není znám způsob, jak v běžných podmínkách zastavit růst vitální dřeviny bez jejího pokácení. Oba správní orgány se pak shodly, že vzhledem k současnému stáří stromu lze předpokládat další růst kořenového systému a zvyšování tlaku na garáž. Žalovaný pak v žalobou napadeném rozhodnutí upřesnil druh javoru, o který se v daném případě jedná. Konstatoval, že jde o javor mlč. Samotný žalobce ve svém odvolání uvedl, že v případě javoru mlče lze předpokládat poškozování budovy v jeho blízkosti. K doplnění druhu javoru v daném případě soud konstatuje, že pro určení druhu javoru je postačující znalost tvaru jeho listu. Detailní záběr listu předmětného stromu je součástí fotodokumentace pořízené v rámci ohledání. S ohledem na výše uvedené dle soudu ze strany správních orgánů byl jednoznačně identifikován závažný důvod pro kácení dřeviny a v dostatečné míře pravděpodobnosti byl tento důvod i ověřen v rámci správního řízení. Tuto námitku soud vyhodnotil jako nedůvodnou.
19. Dále žalobce namítal nedostatečné vyhodnocení estetického a funkčního významu stromu. Soud na rozdíl od žalovaného zastává názor, že uvedené skutečnosti v prvostupňovém rozhodnutí nebyly vůbec hodnoceny. S přihlédnutím ke skutečnosti, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a žalobou napadené rozhodnutí tvoří jeden celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 4 Ads 123/2009-99), zabýval se soud otázkou, zda žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí pochybení správního orgánu prvního stupně napravit, či nikoli. Žalovaný se posouzením estetického a funkčního významu dřeviny zabýval na straně 4 žalobou napadeného rozhodnutí. Estetický význam dřeviny odvozoval zejména od toho, že *„jednotlivé kmeny jsou netvárné, koruna nesouměrná. Strom svými rozměry nad sousedními dřevinami nevyniká. Z toho plyne, že ani celkový habitus nečiní z tohoto stromu vzhledově nápadný exemplář.“* Ve vztahu k funkčnímu významu předmětného stromu je v žalobou napadeném rozhodnutí uvedeno: *„Význam jednotlivého stromu je nutno posuzovat také v kontextu s okolím. Jak je vidno z letecké mapy, úzký pás zeleně, jehož součástí je předmětný strom je, pouhých 20 m od něj přímo navazuje na dosti rozsáhlý komplex městské zeleně, tvořený souvislým porostem dřevin, který lze patrně považovat za lesní biotop. V porovnání s ním je funkční význam předmětného stromu zcela nicotný. Z ostatních stran je obklopen zástavbou, proto netvoří ani pohledově nápadný prvek.“* K těmto hodnocením musí soud konstatovat, že správní spis neobsahuje žádnou fotografii, na které by byl zachycen strom celý tak, aby bylo možné posoudit tvar jeho kmenů, koruny či jeho výšku v porovnání s okolními dřevinami, ani fotografii, ze které by bylo možné posoudit, zda se jedná o vzhledově nápadný exemplář javoru mlče, či nikoli. Dle protokolu ze dne 13. 4. 2017 o ohledání nebyl žádný z úředníků žalovaného přítomen ohledání dané dřeviny, a nemohl tedy vycházet ani z vlastních vjemů. Je rovněž třeba zdůraznit, že správní spis neobsahuje žádný snímek letecké mapy, ze kterého by bylo možné učinit závěry, které jsou obsaženy v žalobou napadeném rozhodnutí. Ve spise se rovněž nenachází žádná dokumentace dokládající, že předmětný strom není pohledově nápadným prvkem. Nezbyvá než konstatovat, že závěry žalovaného ohledně estetického a funkčního významu předmětného stromu obsažené v žalobou napadeném rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nemají oporu ve správním spisu. V této skutečnosti spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

20. Další námitka žalobce se týkala nedostatečného posouzení vzniklé ekologické újmy a otázky nutnosti náhradní výsadby. V tomto směru žalovaný ve vyjádření k žalobě výslovně uvedl, že otázkou ekologické újmy se správní orgán prvního stupně vůbec nezabýval. S tímto závěrem se plně shoduje i soud. Jak již bylo uvedeno výše s ohledem na princip „jednotnosti řízení“ mohl žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí tento nedostatek napravit. K ekologické újmě žalovaný na straně 4 žalobou napadeného rozhodnutí uvedl: *„Jak je zřejmé z fotodokumentace, předmětný strom je bohatě plodný, o čemž svědčí jeho masivní zmlazení tvořící souvislý pás zeleně podél plotu. To je ostatně typická fyziologická vlastnost javoru, který se velmi často šíří expanzivně. Na témže stanovišti je tedy velké množství náletu téhož druhu dřeviny, který zmenšuje případnou ekologickou újmu plynoucí z pokácení jednoho stromu a také snadno vytvoří jeho dostatečnou funkční náhradu. Pokácením trojkmennu dojde k odclonění náletu, který při zvýšeném přístupu světla velmi rychle akceleruje výškový růst.“* Na základě výše uvedených skutečností žalovaný dospěl k závěru, že vzniklá ekologická újma bude zanedbatelná a uložení náhradní výsadby není potřebné. K uvedeným závěrům soud konstatuje, že z fotografií pořízených v rámci ohledání pouze jediná zahrnuje alespoň nejbližší okolí předmětné dřeviny (na ostatních fotografiích je zachycen stav garáže a detaily kmenů a list stromu). Z této fotografie lze konstatovat, že v okolí dřeviny je určitá zeleň spíše křovinatého typu, ovšem nelze vůbec identifikovat, jakého druhu ta zeleň je a v jakém množství. Nelze než konstatovat, že výše citované závěry žalovaného opět nemají oporu ve správním spisu. I v této skutečnosti spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
21. S ohledem na skutečnost, že závěry žalovaného o vzniklé ekologické újmě nemají oporu ve správním spisu, není dle soudu možné řádně přezkoumat ani závěry o náhradní výsadbě.
22. Dále žalobce namítal, že došlo k procesnímu pochybení, když mu nebyla dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním prvostupňového rozhodnutí. V § 36 odst. 3 správního řádu je mimo jiné uvedeno, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce nebyl žadatelem, proto mu nemohlo být plně vyhověno, a ani se nevzdal práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Bylo tedy povinností správního orgánu prvního stupně dát žalobci možnost seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Z obsahu správního spisu nevyplývá, že by žalobci ze strany správního orgánu prvního stupně taková možnost byla dána. Na základě výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že ze strany správního orgánu prvního stupně došlo vůči žalobci k porušení povinnosti stanovené v § 36 odst. 3 správního řádu. Tuto skutečnost zcela jednoznačně potvrdil i žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí. Neshledal však v této skutečnosti důvod pro zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
23. Žalobci nebyla dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním prvostupňového rozhodnutí, a to za situace, když nebyl přítomen ohledání, při kterém byly získány klíčové podklady pro předmětné rozhodnutí. Žalovaný pak v rámci odvolacího řízení zcela rezignoval na možnost nápravy tohoto procesního pochybení a Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pouze konstatoval: „Protože nikdo z účastníků nevznnesl žádnou námitku proti procesnímu postupu správního orgánu a před vydáním rozhodnutí nevyvinul žádnou aktivitu (nahlížení do spisu, uplatnění námitek, návrh na provedení důkazů), nelze předpokládat, že tyto vady řízení měly vliv na správnost rozhodnutí a že by nové projednání věci přineslo jiný výsledek.“ K tomuto tvrzení soud podotýká, že účastníci v dané věci zcela oprávněně očekávali, že jim bude ze strany správního orgánu prvního stupně sděleno, že bylo dokončeno shromažďování podkladů a mohou se s nimi seznámit. Na základě následného seznámení by mohli vyhodnotit úplnost provedení dokazování a případně navrhnout jeho doplnění. Postupem správního orgánu prvního stupně tak došlo k porušení procesních práv žalobce. Žalovaný pak namísto toho, aby se pokusil toto procesní pochybení správního orgánu prvního stupně, které v žalobou napadeném rozhodnutí sám konstatoval, napravit, na tuto možnost zcela rezignoval, a naopak ve svém odvolacím rozhodnutí, jak bylo uvedeno již výše, vycházel z dalších podkladů, se kterými účastníky řízení nejen neseznámil, ale tyto podklady nebyly ani součástí správního spisu.

24. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že v daném řízení došlo k řetězení procesních vad ze strany obou správních orgánů. Tyto procesní vady pak měly zásadní dopad do práv žalobce. V uvedených porušeních ustanovení o řízení před správním orgánem spatřuje soud vady řízení, které ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. mohly mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.
25. Pro úplnost soud poznamenává, že účastník správního řízení v rámci žalobních bodů může namítat i takové vady řízení, které opominul uvést ve svém odvolání v rámci správního řízení. I takové žalobní body jsou pak v rámci správního soudnictví projednatelné.
26. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem soud napadené rozhodnutí žalovaného dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil pro vady řízení a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Současně zrušil i rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru výstavby a životního prostředí, ze dne 19. 4. 2017, č. j. MD/1569/VŽP/246/17/Dd-r, neboť zmíněné vady řízení se vztahují i k tomuto rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). V dalším řízení bude pak žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku. Dále soud poznamenává, že by se měly správní orgány v dalším řízení zabývat otázkou úplnosti správního spisu ve vztahu k omluvě žalobce z ústního jednání a ohledání.
27. S ohledem na skutečnost, že žalobou napadené rozhodnutí bylo zrušeno pro vady řízení, neprovedl soud dokazování důkazy navrhovanými žalobcem v doplnění žaloby pro jejich nadbytečnost.
28. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 9 800 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právní zástupkyně žalobce JUDr. Petry Humlíčkové, Ph.D., po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu]. Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení žalobci za doplnění žaloby ze dne 28. 3. 2018, neboť nic žalobci

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nebránilo v tom, aby odůvodnění svých žalobních bodů vtělil již do včasné podané žaloby. Náklady za tento úkon nepovažoval soud za účelně vynaložené náklady v předmětném řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. března 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.